

Institutiones Canonicæ Sive Ius Ecclesiasticvm

Wiestner, Jacob

Monachii, 1706

LXXII. Qui facit per alium, est perinde, acsi faciat per seipsum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62649](#)

propter violentam presumptionem exceptionis malitiosè opposite primùm post confirmationem : tum verò , & vel maxime favore Ecclesie vel Monasterii , quibus diurna Prælati carentia damnoſa & animabus periculosa eſſe ſolet , c. Ne pro defētu 41. de Eleſt.

REGVL A LXXII.

Qui facit per alium , eſt perin-
de , acſi faciat per ſeipſum.

SUMMARIUM.

1. Differentia inter hanc & Reg. 68. explicatam.
2. Ejus ſenſus & ratio.
3. Procedit in alībus extrajudiciali-
bus ,
4. Et judicialibus ,
5. Et in iphis etiam delictis:
6. Saltem , ſi alius vicarium admittat.
7. Varia iſtantiae Regula objecſtæ ,
8. Eam declarant potius quām convel-
lant.

¶. **A**ffinis hæc , non eadem , eſt cum Regula Poteſt quis 68. jam explicata ; cū illa alium ſibi ſubrogandi , per eūque nego-
tia expediendi facultas : præſenti verò Regula ſubrogationis , ſive per alium ge-
ſtorum efficacia , viſque explicetur.

2. Senſus itaque præſentis eſt , Quod qui per delegatum , procuratorem alium ve ſibi ſubrogatum facit , eandem vim & effectum habet , ac ſi id faceret per ſeipſum . Ratio aperta eſt ; quia effectus ex mandato ſecuti cauſa principalis eſt ipſe man-
dans ; cū , ſi illius mandatum abſuſeret , nihil actum fuifet . Neque mandantem relevat aut contra eum facit ; quod effe-

ctus non tribuat cauſe remota , ut i-
ple eſt : ſed propinquiori & præſertim
proxima , ut mandatarius eſt , l. Huc
ſcriptura 15. §. 1. ff. ad L. Aquil. quia
hoc locum non habet , quando cauſa re-
mota eſt initialis ejusque ſolius contem-
platione & authoritate ad operandum
proxima inducit ac movetur , arg. l.
Hac alio 4. ff. Si mens. falſ. mod. dix. Ti-
raquell de Cauſa ceſſante limit. 20. &
Tufchus Practic. V. Cauſa concluſ. 145.
num. 6.

Atque ſic accepta Regula in omni
materia & utroque Jure obvia ſunt ex-
empla ; nam per alios nobis aramus , ſe-
ximisque , & aliena falce manique me-
rimus , horreaque & granaria implemuſ.
Sic , qui ſolutionem mandavit , ipſe fol-
viſſe , l. Cum juffu 64. ff. de Soluſ. qui de-
bitorem ſuum pecuniam Titio dare juf-
fit , ipſe dediſſe , & hunc ſibi obligaſſe , l.
Singularia 15. ff. de Reb. cred. &c. qui ſpon-
ſalitium vel matrimoniale contracuum
cum certa muliere ineundum alicui com-
miſit , illum aut hunc ipſe celebrarē vi-
detur , c. fin. de Procurat. in 6.

In judicium etiam deduci cauſe ,
præſtarī calumniæ juramentum , fieri
confefſio , iſtrumenta edi per procura-
tores : & per delegatos fieri ſententia
ſolen , perindeque habentur , ut quæ
in eo acta à mandante , c. i. de Confess. in
6. Clement. i. de Jurejurando & l. Eum
qui 3. C. de Procurat. & ſententia latæ
funt ab ipſo delegante , l. Etsi 3. ff. de
Offic. ejus. cui mandat.

Deličia quoque mandato perpetra-
ta mandanti imputantur ; cū Unde vi
Interdicto & iſ , qui mandavit vel juffit ,
ut aliquis deiſceretur , l. i. §. 12. ff. de
Vi armata , & injuriarum actione con-
veniatur , qui contumeliam intulit & cu-
ravit inferri , l. Non ſolam 11. pr. ff. de
Injuria : cujusque mandato quis occi-
ditur vel

ditur vel mutilatur, aut violentæ manus iniiciuntur in clericum, irregularitatem contrahat vel Canonis excommunicacionem, c. fin. de Homicid. in 6. & Mulieres 6. §. fin. de Sent. Excom. Si legibus Cornelia de Sicariis, qui hominem, & Pompeja de Parricidis tenentur, qui parentem aut liberos alienæ manus ministeri interfecerunt, l. Non ideo 5. C. de Accusat. & l. Utrum 11. ff. ad L. Pomp. de Parricid. &, qui calumniatorem submiserunt, incidunt in penas S. C. Turpiliani, l. 1. §. 13. ff. ad S. C. cit.

6. Porro; ut facta per alium perinde, ut à nobis facta, reputentur, illum ad negotium gerendum idoneum, & hoc ejus rationis esse oportet, ut vicarium admittat, ut ad Reg. Potest quis cit. est dictum,

7. His etiam concurrentibus Regulam ancipitem non una consideratio reddit; Et primò quidem; quod, si factum per alium perinde ut nostrum habeatur, iniqua sàpè sit conditio per alium facientis; cum per alium negotia sàpè minus provide & utiliter, quam per nos ipsos gerantur. Secundò; quod factum à legato Papæ Missio non perinde, ut ab ipso Papa factum, habeatur, Glossa, in e. Super literia 20. de Rescripte. Tertio; quod, si obstertrix dederit medicamentum, ex quo mulier periit, si id suis manibus supposuit, occidisse: si verò id dedit per alium, magis causam mortis præstitisse, quam occidisse videatur, ex sententia Labeonis, l. Item, si obstertrix g. pr. ff. ad L. Aquil. Quartò ex ejusdem ICT. respondit si Titius Cajo mandet; ut fieri jubeat opus; & Cajus hoc fieri jussit, non Cajus, qui id fieri jussit, sed Titius est convenientius, l. Aut qui alter 5. §. 22. V. fin. ff. Quod us aut clam non obscurò argumento Cajum, qui opus fieri jussit, non perinde haberet, ac si ipse fe-

cisset. Quintò; quod, si delictum mandans perinde habeatur, ac si id ipse perpetrasset, unum, idemque esset delictum mandatarii & mandantis, contra restringendum Imperatoris, mandantem, & mandatarium quoque ex sua persona teneri, afferentis l. Non ideo 5. cit.

Sed ista non magnam vim ad Regulam infringendam habent, Primum, cum; quia per alium quid faciens sibi imputare debet; quod id minus idoneo prvidoque commisserit, l. Sed eti 7. §. fin. 4. ff. de Infit. ast. tum verò; quia, li is, qui iustis nostro facit, mandati fines excedat, non tam nobis, quam sibi nocet, l. Si procurator 10. C. de Procurat. cum, qui illos excedit, aliud videatur facere, quam ei est mandatum, l. Diligenter & pr. ff. Mandati: nisi mandatum ester dilectum; cum enim vulnus etiam minimum lethale esse possit: & in ejus, quia ente, sclopò aliove instrumento ad necem inferendam comparatò fecit, potestate non sit, an ex inflicto vulnera mors secuta sit vel non, mors ex inflicto vulnera secura, sicut mandatario, sic etiam mandanti imputatur perinde, acsi vulnus ipse inflixister, c. fin. de Homicid. in 6. ubi Glossa V. Culpa, Anchoran. nor. 3. & Franc. n. 3. in fine.

Secundum; quia à legato Papæ perinde, ut à Papa gesta solummodo habentur in causis ac negotiis ipsi specialiter commissis: non etiam in iis, quæ gerit ex generali officio legationis; cum enim talia vi suæ jurisdictionis ordinariae tractet, ea facit jure & nomine proprio, non alieno, l. More 5. junctâ Glosâ V. Jure suo, ff. de Juridict.

Tertium; quia illa Labeonis, vel potius judiciò labentis, sententia, si sanæ interpretatione ope in sensum à verborum fono diversum non trahatur, aperte pugnat cum altera Ulpiani, nihil interesse ajen-

esse ajentis, occidat quis, an causam mortis
praebeat. *l. Nibil 15. ff. ad L. Cornel. de Si-
car.* tum verò; quia inter eum, qui phar-
maco per se, & eum, qui illò per alium
oblato occidit, physicum duntaxat, non
morale discrimen intercedit; cùm, si
necandi animō obliterix pharmacum
per se vel per alium obtulit, homicidii
crimine teneatur: & ab isto excusat,
quando medendi intentione & mortis
periculō non pravissim illud sive per se si-
ve per alium obtulit; quia maleficia vo-
luntate & animi proposito distingun-
tur. *l. Qui injuria 53. pr. ff. de Injuriis &
l. Divis 14. ff. ad L. Cornel. cit.*

Quartum; quia in casu *V. fin. cit.*
opus per alium non fecit Caius, sed Titius
duntaxat voce ac ministerio Caii, opus
mandatario solum denuntiantis, non
suo nomine id mandantis; ut proinde
ratione mandati operis Titius potius,
quam Caius sit convenientius. Angelus
in V. fin. Aliud est, si Titius Cajo
mandasset jubere maleficium; quia ad hoc
scienter concurrentur nemo excusat,
*san. Omnes, 17. q. 4. &c. Sicut 6. §. Qui
verò de Homicid. Navarrus Manual. cap.
II. n. 15.* Unde corruit etiam

Postremum; quia, licet mandan-
tis & mandatarii delictum unicum sit,
spectatò ultimò effectu: attentis tamen,
ut debet, actionibus & agentibus ad id
concurrentibus, multiplex est pro nume-
ro personarum, ad id scienter concur-
rentium. *l. Ita vulneratus si. pr. V. Kur-
sus ff. Ad L. Aquil.* Baldus in *l.* Non ideo
est. *q. 2.*

REGVLÆ LXXIII.

Factum legitime retractari non
debet, licet casus postea eveniat,
à quo non potuit im-
choari.

SUMMARIUM.

1. Similis huic Regula Civilis.
2. Ejus sensus variis clausulis constru-
tus,
3. Juris utriusque definitionibus,
4. Extratione etiam stabilitas,
5. Non procedit, cùm actus nondum
consummatus,
6. Aut effectus impossibili redditus est.
7. Cùm Regula conciliata duæ Juris de-
cisiones.

Regula huic è diametro oppo-
nit responsum Ulpiani: cui
obligationem extingui placet,
si in eum casum inciderit, à
quo incipere non potest. *l. Pluribus 142.*
§. 2. ff. de V. O. Sed, ut ipse monet, hoc
non in omnibus est verum. Cùm nostra
hac melius conspirantem tradit Paulus
l. In ambiguis 85. ff. b/c, cuius §. 2. Non
est novum, ait, ut, qua semel usuliter con-
stituta sunt, durent: licet ille casu ex-
titerit, à quo initium capere non potue-
rit. Ne autem ICT.º huic & pro-
posita nobis Regula adversari Ulpia-
nus videatur, utraque temperanda, &
sic exaudienda est, ut sensum faciat, *Si*
contractus aut actus alius, stabilem oblita-
tionem inducens, semel validè gestus
est, & ab agentis libera voluntate non
amplius pendat, retrahatur ab eo non po-
test: quantumvis superveniat casus seu
circumstantia, qua, si antecepsissent, ejus
inchoationis obstatuerint: dummodo legi-
timè gesti actus effectus impossibilis non
reddatur.

Patet id innumeris exemplis; sic *3.*
enim inter virum & feminam validè con-
tractum matrimonium non dissolvitur:
licet eorum alter vel uterque incidat in
amentiam, *can. Neque furiosus 32. q. 7.*
¶ l. Parre 8. in fine, ff. de His, qui sui vel
55 56 alieni